

Tuần Báo Vô Vi

29 tháng 7 năm 2012

Số 92

Email: tuanbaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hàng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Bạn đạo khắp các nơi sắp về đây tổ chức sinh nhật của Bé, Bé có vui không ?
- 2) Bé thường nói Trời ban tình đẹp, là đẹp làm sao ?
- 3) Người cứu người có kịp không ?
- 4) Lúc này Bé thiên khôe không ?
- 5) Bạn đạo khắp các nơi về đây thăm Bé, Bé có phiền không ?
- 6) Đầy đủ là sao ?
- 7) Ai là người giúp được gia cang yên ổn ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & Vô Vi. All rights reserved.

<p>Ngày 15 tháng 12 năm 1993</p> <p>1) Hỏi : <i>Bạn đạo khắp các nơi sắp về đây tổ chức sinh nhật của Bé, Bé có vui không ?</i></p> <p>Đáp : Thưa, bé rất vui với những tâm thức thật thà kính mến, phát triển tâm đạo dung hòa đời đạo trong thâm tình cõi mở, yêu thương và quý mến.</p> <p>Kệ:</p> <p style="padding-left: 40px;">Thương yêu chỉ có tâm bền tiến Quý Phật quý Trời chẳng có phiền Bình đẳng tâm giao trong cuộc hội Thâm tình tươi đẹp hợp Trời duyên.</p>	<p>Ngày 16 tháng 12 năm 1993</p> <p>2) Hỏi : <i>Bé thường nói Trời ban tình đẹp, là đẹp làm sao ?</i></p> <p>Đáp : Thưa, Trời ban tình đẹp là mỗi người đều có một thể xác cộng với khối óc vi diệu vô cùng. Ai ai cũng thích đẹp và dịu dàng dễ thương, tâm thức từ lúc sơ sanh cho đến lúc già chết cũng vậy, lúc nào cũng thích yên vui. Về đời thì thích hát xướng và chung vui, còn về đạo thì tu sao cho đạt đượ thanh tịnh mới vừa, kiến tánh minh tâm là cần thiết cho cuộc sống tâm linh, ngày đêm lo thực hành để tháo gỡ nghiệp tâm, càng tháo gỡ được nhiều thì càng thanh nhẹ và sẽ thật sự hướng tâm về đạo mà chuyên tu trong thực hành.</p> <p>Kệ:</p> <p style="padding-left: 40px;">Tháo gỡ bình tâm tự thực hành Vượt qua cõi tạm tiến càng nhanh Thanh tâm vui hợp cùng thiên giới Cảnh tạm trần gian chẳng có màng.</p>
<p>Ngày 17 tháng 12 năm 1993</p> <p>3) Hỏi : <i>Người cứu người có kịp không ?</i></p> <p>Đáp : Thưa, người thì chỉ cầu nguyện cho người thì có khi được khi không, còn việc cứu người thì tùy theo nhân quả mà tự cứu thôi. Thượng Đế là đấng toàn năng cũng phải bó tay trước sự tham muốn và ác độc của loài người. Ngược lại người tu thì tự cứu rõ ràng, hướng về cõi nhẹ thì được hút nhẹ, hướng về cõi trọc thì sẽ được hút trọc, công bằng trong định luật tiến hóa, dần thân vô quái ngại, lập trường không thay đổi thì thấy rõ điều này.</p> <p>Kệ:</p> <p style="padding-left: 40px;">Tu hành kham khổ chẳng mê say Thức giác bền tâm tiến mỗi ngày Quy hội tinh Trời trong sống động Tiên thân dễ dãi tiến hằng ngày.</p>	<p>Ngày 18 tháng 12 năm 1993</p> <p>4) Hỏi : <i>Lúc này Bé thiên khỏe không ?</i></p> <p>Đáp : Thưa, lúc này Bé vừa thanh lọc xong, Bé cảm thấy rất khỏe và thiên tốt hơn xưa, nhắm mắt cảm thấy sáng và lớn rộng, tâm thức thanh nhẹ, cuộc sống yên vui.</p>
<p>Ngày 18 tháng 12 năm 1993</p> <p>5) Hỏi : <i>Bạn đạo khắp các nơi về đây thăm Bé, Bé có phiền không ?</i></p> <p>Đáp : Thưa, Bé rất vui được cơ hội phục vụ bạn đạo về tâm linh, mọi người sẽ được hưởng một mùa Giáng Sinh đầy đủ.</p>	<p>Ngày 18 tháng 12 năm 1993</p> <p>6) Hỏi : <i>Đầy đủ là sao ?</i></p> <p>Đáp : Thưa, thật sự phát tâm hội tụ thì lúc nào cũng đầy đủ cả. Ngược lại, đòi hỏi thì lúc nào cũng thiếu thốn cả.</p> <p>Kệ:</p> <p style="padding-left: 40px;">Thật sự thương yêu mới cảm hòa Trời ban tình đẹp khắp gần xa Chung vui học hỏi tình giao cảm Tạm cảnh chung hòa chẳng thiết tha.</p>

Ngày 19 tháng 12 năm 1993

7) **Hỏi** : Ai là người giúp được gia cang yên ổn ?

Đáp : Thừa, người chịu tu thiện và gia tăng được đức nhĩn nhục thì gia đình sẽ được yên ổn nhất, bớt đòi hỏi, thâm tu thâm tiến thì kết quả sẽ gặt hái được về sau.

Kệ:

Tiền thân nhĩn nhục chẳng cầu nhàu
Tiến hóa không ngừng hưởng trước sau
Giao cảm tình Trời không dây động
Tự tu tự tiến rõ đuôi đầu.

Thuyết Pháp IV (tiếp theo)

...

Bạn đạo: Thưa Thầy bên trên có quỷ không Thầy.

Thầy: Có chứ. Cửa Trời có chứ.

Bạn đạo: ... (nghe không rõ).

Thầy: Nó cũng thông minh, lấy tia sáng mặt trời xuống. Cũng làm Phật giả, Quan Âm giả.

Bạn đạo: Trình độ của nó cũng có chứ.

Thầy: Trình độ nó có, nó có tới đó, điển quang nó từ mặt trời xuống thôi. Còn quá mặt trời đi lên không được. Qua quá mặt trời thì nó lộn trở xuống.

Bạn đạo: ... (nghe không rõ).

Thầy: Thì đó nó mượn cái tia sáng của mặt trời. Nó có cái đạo mặt trời.

Bạn đạo: Tia sáng mặt trời nó cũng có mãnh lực cũng mạnh lắm hả Thầy.

Thầy: Có chứ! Nó phân đạo, nó mượn nó nói. Đánh nó ra mới biết, thầy pháp nhiều khi đánh nó ra, văng ra.

Bạn đạo: Có nhiều phân biệt như phân biệt giữa cái đạo do tia sáng mặt trời... (nghe không rõ).

Thầy: Cho nên tia sáng mặt trời là nó nói chuyện một chấp cái ngực mình nặng. Còn cái siêu mặt trời ... (nghe không rõ)... Còn cái đạo mà nói cái chỗ này nó nặng.

Bạn đạo: Biết phân biệt được giữa hai cái trình độ điển quang có cảm nhận được không?

Thầy: Chứ sao. Thì cũng phải cảm nhận được. Người thường chỉ như vậy người ta thấy, vô đó gặp ông tôi nặng ngực. Ông hay hơn tôi nhưng mà trình độ không khá ... (nghe không rõ). Tới gặp ông kia thanh nhẹ cõi mở, sáng suốt vui tươi đó là ông siêu. Ông siêu phạm.

Bạn đạo: Người thường tu theo Vô Vi nói chuyện còn giới hạn cũng bị giới hạn dưới ánh mặt trời.

Thầy: Cái đó là trình độ chưa tới. Cho nên Vô Vi không có giới hạn đâu. Cái câu của người ta lúc nào cũng tròn không dư không thiếu. Còn nói mà cũng như là mê tín nịnh bợ cái pháp không được, cái đó méo.

Bạn đạo: Sân nó cũng là bị giới hạn... (nghe không rõ).

Thầy: Nói pháp trong xây dựng thì nó tiến tới vô cùng, còn dùng chỉ thị nó giới hạn, chỉ thị nó giới hạn. Cho nên những người chỉ thị nó luyện cái đon

điền, hòa tâm. Cho nên khi mà gặp ông sư đối phương rung động tâm linh. Sợ! Con mắt nó dò ao nó dòm lên thấy ông sư, đệ tử thấy sợ, nói gì phải nghe, nhưng mà với trình độ cao người ta không có, không bao giờ tin...

Bạn đạo: Xin hỏi câu tại sao mình niệm lại ngồi trong bóng tối mà lại ngồi nửa đêm mà cũng toàn những giờ về đêm không hà, thì ông nói theo như ông biết thì như vậy mình xuất đi ra thì mình đi cái phía bóng của trái đất nghĩa là khuất bóng mặt trời, là đi trong bóng tối thì ông nói như vậy là âm.

Thầy: Con cắt nghĩa sao?

Bạn đạo: Con cắt nghĩa cho ông rằng là tại vì ông lý luận theo vật chất thì máy bay cất cánh nửa đêm cất cánh bay ra khỏi trái đất thì đi trong ... (nghe không rõ) cái bóng của trái đất thành ra che khuất ánh mặt trời. Nhưng mà về phương diện điển quang mình nói về *énergie spirituelle*¹ là tui tôi ngồi nửa đêm quay mặt về phương Nam thì cái điển của tôi rút từ xương sống này nó đi ra. Nó phải quay phương Nam vậy đó thì chạy về Tây Bắc được. Thành ra lý luận như ông thì ví dụ như là... (nghe không rõ) bởi vì cũng như bắn hỏa tiễn muốn bắn lên cung trăng không ai nhắm ngay mặt trăng bắn hết. Nhưng mà người ta biết tính toán rồi nó quay mấy vòng xung quanh trái đất rồi nó mới chuyển tới mặt trăng, nó quay mấy vòng mới vô tới mặt trăng. Cái hồn người ta cũng vậy, muốn tu đây mà về... tui tôi tu đây về Phật pháp thì đi về Tây Phương Phật là Tây Bắc một trăm ba mươi lăm độ đối với phương Nam. Thành ra cho nên muốn cắt nghĩa ông phải hiểu cái kinh dịch của người Tần (Trung Hoa), cái triết lý Á đông, ông mới hiểu rằng là cái thận thuộc về mình triết, cái thận thuộc về phương Bắc nửa đêm đồng góc với kinh mạch. Muốn mở kinh mạch phải ngồi cái hướng nào và cái góc của kinh mạch là cái thận thuộc về phương Bắc, phía trước mặt giữa trung tâm chon mày nó thuộc phương Nam. Thì lúc đó mình ngồi như vậy, mình luyện nửa đêm cái giờ đó mình mới đẩy cái hồn đi, cái hồn ngồi nhưng mà nó rút từ sau xương sống nó đi. Khi mà mình quay mặt về phương Nam thì lúc đó mình mới

¹ *Énergie spirituelle*: Điện tâm linh.

đi được về Tây Phương Phật. Thì khi con giảng cho ông như vậy thì con cũng chỉ nương theo cái con đọc về quê Phục Hy và Bǎng Vương. Thì theo Phục Hy và Bǎng Vương thì hai cái bát quái mà chồng lên nhau thì khi mình quay mặt về phương Nam thì phương Nam thuộc về cung ly mà cung ly thuộc về cung càn của Phục Hy về Trời. Mà cùng lúc ngay lúc mình ngồi như vậy thì bên Tây Bắc cung càn, và cung càn bộ đầu thì về Trời, thành ra...nhưng mà tự cho con thì con không hiểu một điều nữa, ví dụ như những người ở Australie², điều đó con và ông Trần Đại Từ thắc mắc, con không biết rằng ông Trần Đại Từ kính thưa để Thầy giảng chưa là những người ở về phía Antarctic³ này kia hay là phía Australie này kia đó thì ban đêm công phu theo mà sự tính bằng cái hồn nó vượt ở xương sống lên thì trái đất nó quay cũng một chiều hà thì khi đó phải quay về hướng Bắc mới về Tây Bắc được. Chớ mà người Australie hay là Nam cực đó mà ngồi theo đạo pháp lý Vô Vi mà quay mặt về phương Nam nữa thì không về Tây Bắc phải không Thầy? Đó là lý luận của ông Trần Đại Từ như vậy đó Thầy.

Thầy: Cái gì? Diễn quang phải lý luận về diễn hà, muốn xài diễn quang phải lý luận về diễn, mà cực tối nó đi tới cực sáng lúc đó mới vững chí, thấy không? Còn luận về cái quả địa cầu, luận về kinh dịch thì nó có đông tây nam bắc dùng giới hạn.

Còn tu về Vô Vi vô giới hạn, vô cùng tối đi tới vô cùng sáng. Cái đó không có luận trong quả địa cầu, nó siêu phạm. Cho nên chúng tôi phải ở trong bóng tối để đạt tới cái sáng thì chúng tôi vững sáng hơn. Còn các ông đi luận cái nào, cái nào, cái nào, ông bị giới hạn. Ông nói đi tới phương Bắc, phương Tây nhưng mà ông không bao giờ đi tới được. Còn sự vô cùng của tôi vượt ra khỏi vô cùng tôi sẽ đạt tới, thấy không? Bởi vì nó thuộc về siêu phạm. Vô hình không thể giới hạn mà chỉ Đông, Tây, Nam, Bắc trong cái thể xác. Quả dịch chỉ xài trong thể xác thôi, phải ngũ hành thôi. Cái này siêu, siêu sức hút của hồng trần, không còn sức hút của hồng trần thì không còn luận ngũ hành nữa, thấy không? Cho nên, người ta nói thiên là siêu âm nó phải đi lên trên, nó khác hơn, thấy không? Thành ra cực tối nó đi tới cực sáng đâu còn chuyện quả địa cầu che nữa, cái chuyện trên quả địa cầu và ngoài quả địa cầu.

Bạn đạo: Thưa Thầy, nhưng mà khởi điểm mình cũng phải hướng về phương Nam.

Thầy: Phương Nam khởi điểm nhưng mà sự tập trung của mình là trung ương hướng thẳng về trung ương càn khôn vũ trụ thì sức dũng vô cùng và mạnh tiến vô cùng, không có gì cản trở được.

Bạn đạo: Thưa Thầy, nói ví dụ như con trả lời một người nào hỏi như vậy thì họ nói nếu bây giờ ta biết như vậy rồi thì bây giờ ban đêm miễn là họ ngồi trong bóng tối được rồi không cần quay về hướng Nam phải không Thầy.

Thầy: Không phải quay về hướng Nam, bởi vì hướng Nam ở bất cứ góc trời nào, cái chỗ đó là nó giúp cái phần yếu hèn nó phát sanh hỏa, hỏa với hỏa tương thông bởi vì trợ trong lúc mình còn yếu thôi, sau này mạnh rồi phương nào cũng ngồi được hết, trợ cho những người mới tu thôi, mà tu đầy đủ lực lượng rồi phương nào nó cũng ngồi được, thấy không? Giúp cho người yếu mà mượn trớn để đi, để lǎn. Thì nghĩa là bên Úc châu cũng có Đông Tây Nam Bắc, thấy không? Nó cũng có trật tự của nó, tiến thẳng vào trong trật tự mà qua khỏi thôi chỗ nào nó cũng đi được, mượn cái trớn, mượn l'élan⁴ mà thôi.

Bạn đạo: Con nói, con không biết đúng không, nhưng mà con chỉ biết rằng người hành giả đó đây lại chịu chấp nhận, con nói như thế này vì chúng ta đi vào trong không gian và thời gian để học hỏi tiến hóa mang cái bản thể thì cho nên mình đứng trong không gian và thời gian, tu theo pháp lý Vô Vi này để một ngày kia ra khỏi không gian và thời gian trở về nguồn cội không không gian, không thời gian thì khởi điểm là phải lưu ý hai vấn đề đó: không gian và thời gian. Không gian quay mặt về phương Nam đó là lưu ý cái điểm mình ở trong không gian. Ngồi nửa đêm lưu ý cái điểm chúng ta ở trong thời gian thì phải đi từ trong không gian và thời gian thì mới ra khỏi không gian và thời gian thì tự nhiên người kia nghe sẽ chấp nhận, họ thấy rằng như vậy đường lối này nó có khoa học và nó đi có khởi điểm đàng hoàng chứ không phải biểu người ta quay mặt vô vách... (nghe không rõ).

Thầy: Cái đó cũng được, cái đó cắt nghĩa cũng được.

Bạn đạo: Tại vì mấy người Pháp ... (nghe không rõ).

Thầy: Nói vậy họ rành hơn. Mà cắt nghĩa cái tối đi tới cái sáng là cắt nghĩa siêu, nó khác, mình dẫn qua cái kia nó kẹt. Sau này, nó lên tới đó cứ kêu tìm đông, tây, nam, bắc nó đi thôi... (nghe không rõ).

² Australie: Úc.

³ Antarctic: Nam cực.

⁴ L'élan: Cái trớn.

Bạn đạo: Cái ông Gilbert này... (nghe không rõ).

Thầy: Ông bị luẩn quẩn, ông làm cái gì cũng luẩn quẩn, mình không cho ông luẩn quẩn, ông muốn luận về cái này. Chúng tôi Vô Vi siêu đẳng không còn không gian, không còn thời gian, không còn phương hướng, trực chỉ.

Bạn đạo: Con có nói rằng ông luyện về hỏa tam muội nó không qua được trụ hỏa luân xa, con giảng ông, ông nói là cái lý của con nói thôi còn theo cái lý của ông nói là Ấn Độ đều nói rằng hỏa tam muội đều lên tới đỉnh đầu được hết.

Thầy: Kêu ông làm thử coi thời gian tới hồi nóng ông tới đây học.

Bạn đạo: Ông hỏi con tại sao hỏa tam muội lại không lên tới đỉnh đầu? Thì con chỉ cắt nghĩa rằng là cái đỉnh đầu là nơi thanh nhẹ nhất mà hỏa tam muội nó nặng không lên tới chỗ nhẹ được nhưng mà tới đó rồi kẹt nên con ... (nghe không rõ).

Thầy: Bởi vì cái hỏa tam muội nó có lên đỉnh đầu nhưng mà lên đỉnh đầu nó chỉ trụ hỏa, nó để không chế đối phương thôi bằng sức mạnh và oai hùng của nó để đối diện với người phạm mà thôi, thấy không? Cho nên cái chuyện không cần thiết đối với người Vô Vi là hòa bình, siêu phạm, dẫn tiến, tiến thẳng lên không dùng sự oai nghi ... (nghe không rõ), thấy không? Người phạm ăn hiếp người thôi. Thượng Đế đâu xuống thế gian ăn hiếp người vì đó chúng tôi mới tới chỗ kêu bằng xây dựng thanh nhẹ. Cái đẳng kia tự bảo vệ, cái đó là tham; ham sống sợ chết chông đối đối phương. Còn chúng tôi hòa cảm dân giải từ bi... (nghe không rõ).

Bạn đạo: Thưa Thầy giảng cho con thêm về có rồng mới có xương sống, nếu không có rồng không có xương sống.

Thầy: Rồng làm việc trong phạm vi vũ trụ. Xương sống là vũ trụ... (nghe không rõ). Để làm mưa làm gió.

Bạn đạo: Có qua nhâm mạch.

Thầy: Không có qua nhâm mạch, nó đi tắt thôi, lên trên, qua khỏi lên trên mới thấy nó. Nếu đóc thì ở đây mình dòm thấy.

Bạn đạo: Nếu mà nhâm thì mình thấy.

Thầy: Nhâm mình thấy còn đóc phải qua cái ... (nghe không rõ) làm việc.

Bạn đạo: Nhưng mà con rồng đó nó có một màu sắc nhất định.

Thầy: ... (nghe không rõ). Nó tùy theo cái người tu của nó. Nhưng nó màu xanh vậy thôi.

Bạn đạo: Nhưng mà bản chất nó là con rồng hay từ con thanh xà biến qua hay bản chất nó là...

Thầy: Bản chất nó là con rắn, tu nó mới biến thành con rồng. Cho nên, con người không tu, độc lắm, giận, độc lắm... (nghe không rõ) thông cái đó rồi. Nhiều người quên phía đằng sau lưng, bây giờ mình tìm phía đằng sau lưng. Mình thấy nhẹ hơn.

Bạn đạo: Thưa Thầy có phải do cái vía nó phản ảnh mà Pháp Luân Chiêu Minh mình được thấy cái sau lưng mình.

Thầy: Không phải cái vía phản ảnh bởi vì hư cảnh thái không phản ảnh trở lại mới thấy sau lưng, hư cảnh thông trước rồi sau lưng mới thấy. Tề luân hư cảnh mới thấy đằng kia.

Bạn đạo: Thầy giảng cho con rõ cái chữ tề luân hư cảnh.

Thầy: Tề luân hư cảnh là trật tự của chính bạn tứ hải quy gia. Tề luân là trật tự của tứ hải khai minh ra mới biết tiền kiếp hồi trước mình làm cái gì ... (nghe không rõ).

.....

Bạn đạo: Thấy cảnh giả rồi tới cảnh thiệt thì mới thấy được tiền kiếp?

Thầy: Đêm nào cũng thấy, nhắm mắt là thấy.

Bạn đạo: ... Rồng của người thợ Trung Hoa vẽ khác người Nhật. Rồng của vua Tàu thì 5 móng còn của quan 4 móng; còn Nhật Bản vẽ có 3 móng thôi. Săn đó con cũng nói luôn, móng chân con rồng... (nghe không rõ). Có rồng mới có xương sống.

Bạn đạo: ... Rồng phải đi đôi với cạp, hả Thầy?

Thầy: Cạp khác, rồng nó dẫn thủy.

Bạn đạo: Còn cạp sao?

Thầy: Còn cạp nó dưỡng hỏa. Cạp nóng tánh hơn rồng.

Bạn đạo: Cái nền văn minh Trung Hoa ngày nay để lại tài liệu rất là cao siêu.....

Thầy: Đó không phải của Trung Hoa của nhân loại... (nghe không rõ). Nhân loại tất cả đang nằm trong cái bụng ông Trời. Đưa ở góc này, đưa ở góc kia; chung ông, phân ra Trung Hoa, Việt Nam, Tây đồ kia mà hồn không. Chủ đích của nó là phân hồn, xây dựng phân hồn.

Bạn đạo: Làm sao mình biết mình đi hết tề luân hư cảnh.

Thầy: Mình sẽ thấy cái trên này mà khi thấy hết cái này rồi lại bắt đầu thấy cái này, có gì khác.

Bạn đạo: Buổi đầu thấy về núi non.

Thầy: Sau này mình sử dụng tề luân hư cảnh.

Bạn đạo: ... (nghe không rõ).

Thầy: Để giáo hóa tụi mới nhập đảng. Ăn vô thì phải lo cho nó, dạy nó tu cách nào cách nào. Xương phải tuần tiểu phải coi trật tự, theo nổi không? Thâu

nó vô thì phải giáo dục mà giáo dục coi nó tiếp thu không?

Bạn đạo: Thưa Thầy, lục căn lục trần phải đưa nó về giới nào? Phần hồn phải chịu trách nhiệm đưa nó về giới nào?

Thầy: Lục căn lục trần thì nó đi bảo vệ thôi cũng như hai ông thánh. Kinh thánh có nói đó.

Bạn đạo: Lúc mà cái hồn trở về thì đem mấy ông đó về đâu Thầy?

Thầy: Đem cái hồn trở về Bên Trên đó hén thì phải đem theo, rồi lần lần cái phần nào nhẹ thì cho nó

nhập. Nhập theo cái vía đó, a tùng theo cái vía rồi đáp sau lưng thôi.

Bạn đạo: Còn vía thì để lại?

Thầy: Nhập vô sau lưng đây, đây sau lưng, ở đây vô đây thành có một. Hết rồi, hết đàn ông hết đàn bà, không còn.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Nanterre ngày 11/11/1980)

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 26 tháng 1 năm 1974

Huệ tâm khai tiến hải minh tâm
Pháp giới phân ranh tự tiến tâm
Thanh điển tiến thăng nơi giác giới
Thâm tin tự giải chẳng sai lầm

Hồn khôn vượt thế suy tâm
Vạn năng do điển chuyển tâm khai minh
Thế gian sáng tạo âm thanh
Thiền đàn sáng tạo người minh lấy người
Bầu trời vũ trụ đẹp tươi
Lòng người cũng vậy khai thời vui tươi
Bên trên Di Lạc vẫn cười
Tâm ta tức Phật người người chung vui
Tu thời phải tự nếm mùi
Điển quang thanh điển giúp vui thế tình
Huệ năng sáng tỏ đẹp xinh
Tình thương chân thật giúp mình tiến thân
Khai thông điển giới chuyên cần
Bất phân giai cấp ta lần tiên tu
Luật sanh sanh hóa phân bù
Có vay có trả oán mù đa tâm
Giáp Dần sớm tỉnh chớ lầm
Làm hùm làm hổ chẳng tầm được chi
Mọi điều thành bại đã ghi
Làm sao vượt khỏi thực thi cơ Trời
Đầu năm chúc bạn vui chơi
Cuối năm chúc bạn giữ lời hứa tu.

Luong Sĩ Hằng - Vi Kiên

THIÊN ĐƯỜNG DU KÝ của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

LỜI ÔNG TÁM GIẢNG

TRƯỚC KHI ĐỌC THIÊN ĐƯỜNG DU KÝ

Hôm qua, một ngày rỗng rã, các bạn cũng đã học hỏi không ít và có những người trong thâm tâm cũng còn uất ức chưa thật sự cởi mở, chưa thấu triệt. Vì sao chưa thấu triệt? Vì ý muốn của con người quá nhiều, nhưng mà việc làm trước mắt thấy nó trái tai gai mắt, có cái đúng có cái không, phân minh không rõ, thành ra, đâm ra tiêm nhiễm phần uất khí. Cho nên hôm nay là ngày rằm tháng chín, chúng ta hội tụ nơi đây, dọn lòng trong sạch hướng thượng, buông bỏ tất cả những cái gì tâm tư riêng biệt, một uất khí hay những chuyện gì trong nội tâm đều xóa bỏ, để chúng ta hưởng ứng những lời giảng và vạch cho chúng ta thấy thiên đường là gì? Đi bằng cách nào? Nhân dịp ngày rằm này tâm thức của chúng ta có cơ hội, có duyên lành được hội tụ trong sự bất ngờ trong giây phút này để đọc lên cuốn Thiên Đường Du Ký, cộng với người đã hành trong thực hành và đã cảm thức phân giải để cho trình độ các bạn có thể hiểu nhiều hơn và nắm đó để đi và quên tất cả thế sự để trở về với chơn cảnh đời đời bất diệt mà trong đó có thật, như gian mê lầm, chê, chấp, buồn, tủi, khi mà chúng ta quán thông được thiên đường, thì thiên đường ở đâu? Lúc đó các bạn thấy tâm của các bạn là thiên đường, sung sướng vô cùng. Các bạn thiếu ăn ư? Thiếu mặc ư? Không thiếu cái gì hết! Tại sao còn có sự tranh chấp? Tại sao còn sự mê lầm? Cho nên người sáng suốt nói người mê lầm là ngu muội là vậy! Ngu muội là sao? Có của không biết hưởng, có tâm không biết sử dụng, có phân trí sáng suốt không biết tiến về đó để khai thác nó, cho nên khao khát thiên đường và chán ngán địa ngục, tranh chấp với họ mà không quán thông thì tranh chấp không được, mà

muốn trở về thanh nhẹ thì nó bị dính líu rồi, làm sao trở về thanh nhẹ? Cho nên những người tu Vô Vi khép mình vô tham thiên để tập trung phần điển quang của mình và nó sẽ gia tăng chân động lực nhanh hơn để nó hòa với thượng giới, rồi nó mới hiểu cái nguyên năng của bên trên đã và đang làm việc bằng cách nào, nhanh nhẹ hơn chúng ta gấp triệu, gấp tỉ lần mà chính chúng ta mờ ám vài câu nói mà bực bội. Đó là sự tằm tối của cá nhân, nên hiểu và nên truy ra nguồn gốc của chúng ta là ở chỗ hoạt động vô cùng và không có bao giờ bê trễ, mà lúc nào cũng giàu lòng tha thứ và thương yêu. Tha thứ chỗ nào? Người ta sáng suốt, chân động lực vô cùng tiến hóa đó mới đem lại sự sáng suốt; mặt trời vô cùng tiến hóa mới chiếu khắp các nơi, mặt trăng vô cùng tiến hóa, thu thập tất cả những chiều hướng hướng thượng thanh nhẹ thì mới phổ hóa ra một ánh trăng vàng cho mọi người tận hưởng của đêm trung thu. Cho nên chúng ta nhân dịp trung thu, chúng ta có mặt trăng, mặt trời trong tâm, chúng ta có sự chân động lực để mở đường trung dung tiến hóa trên đại đạo, chúng ta phải tận dụng khả năng sẵn có của chính mình và để tiến hóa để hưởng cái lò lửa thanh quang đang ban bố vào tâm thức của mọi chúng sanh, sung sướng vô cùng. Các bạn không thiếu gì hết. Không thiếu ăn, không thiếu mặc mà chỉ lo cái chuyện bao đồng mà cảm thấy thiếu mà thôi, thị phi cảm thấy thiếu mà thôi, ích kỷ cảm thấy thiếu mà thôi! Chớ kì thật các bạn không có thiếu cái gì hết! Thừa ăn thừa mặc, đang sống trong thiên đường mà nhân gian lại biểu hiện ra địa ngục vì tâm cầu kì, tâm không cởi mở, tâm còn so đo, tu đạo thì muốn việc này, muốn việc kia, muốn việc nọ, mà

không trở về với sự chơn giác sẵn có của chính mình để tận hưởng cái thanh quang mà mình có thể xây dựng cho nó tiến hóa tới vô cùng. Cho nên nhìn mặt biết tâm, các bạn phải nhớ sửa tâm đi, mặt các bạn sẽ đẹp, hồn các bạn sẽ sáng suốt.

Nhân dịp này tôi đến đây, tôi cũng tập trung tất cả những nguyên điển để hướng thượng mà tái phục những vị ở Bề Trên đã góp công xây dựng

thành cuốn Thiên Đường Du Kí, chúng ta là người đọc lại và phân tách cho mọi người để hiểu rõ chơn lí là gì? Do ai đưa cho chúng ta? Kì thật chúng ta phải đi mới đến! Cho nên phải bỏ tất cả những nghiệp tâm mới có cơ hội tiến tới chỗ đó.

(còn tiếp)

